

Ministeren

Folketinget
Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 23. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 370 (alm. del) efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 370:

Under besvarelsen af samrådsspørgsmål M den 11. januar 2018 gav ministeren udtryk for, at lektor, ph.d. Louise Halleskov Storgaard og seniorforsker, ph.d. Peter Vedel Kessing "jo tydeligvis ikke har været enige" om vurderingen af Paposhvillidommens betydning. Giver de to forskeres udtalelser til Radio 24syv om, at de er enige om vurderingen af dommens betydning, ministeren anledning til at revidere sin udtalelse under samrådet (Radio24syv Morgen, 19. januar 2018 "Nej, Inger Støjberg: Eksperterne er enige om central dom")?

Svar:

Som det fremgår af samrådet den 11. januar 2018 tilkendegav jeg, at det ikke er så simpelt, som noget kan være, at udlægge dommen, og jeg tilkendegav i den forbindelse, at de to nævnte forskere tydeligvis ikke havde været enige, da tingene nok er knap så simple.

Jeg henviste i den forbindelse primært til spørgsmålet om, hvilken betydning dommen måtte få for praksis i form af, hvor mange humanitære opholdstilladelser, der fremadrettet vil skulle gives, idet det helt overordnet bemærkes, at jeg jo ved selve den indledende besvarelse af samrådsspørgsmål M redegjorde for ministeriets justerede retsopfattelse af, hvordan undersøgelsespligten skal forstås i forhold til den konkrete sagsbehandling, hvilket på væsentlige punkter flugter med de to nævnte forskeres artikler om dommen. Min udtalelse senere under samrådet skal selvfølgelig forstås i lyset heraf.

Som det fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 306 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg, argumenterer Peter Vedel Kessing i den i spørgsmålet omtalte artikel for, at praksisændringen fra 2010 har været en væsentligt medvirkende faktor til faldet i meddelte opholdstilladelser, og han anfører, at han personligt hælder til "at hylde dommen".

19. februar 2018

Humanitært ophold
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 1554
Akt-id 359703

I artiklen "Jurister: Danmark må ændre praksis efter dom fra menneskerettighedsdomstolen" (Information, 25. april 2017), der omtales i udvalgets spørgsmål nr. 316 (Alm. del), anføres det, at Peter Vedel Kessing vurderer, at dommen vil bringe antallet af tildelte humanitære opholdstilladelser tilbage til et niveau på mellem 100 og 200 årligt.

Omvendt anfører Louise Halleskov Storgaard sin artikel om sagen bl.a., at det ikke er "muligt på nuværende tidspunkt at kortlægge det nøjagtige omfang af lempelsen introduceret med Paposhvili.", og et andet sted at også "på dette punkt er der tale om vage begreber, hvis nærmere indhold kun i begrænset omfang lader sig fastlægge uden yderligere praksis."

Louise Halleskov Storgaard anfører desuden, at "henset til de mange usikkerheder, der er forbundet med den nærmere rækkevidde af Paposhvili, vil der i det følgende alene blive fokuseret på, hvad der på nuværende tidspunkt med sikkerhed kan siges om dommens indflydelse på dansk praksis."

Så jeg mente altså mere konkret, at Peter Vedel Kessing gør sig til talsmand for, at ministeriet med dommen skal tilbage til en retstilstand, der svarer til den, der gjaldt før 2010 med en deraf følgende voldsom stigning i antallet af meddelte humanitære opholdstilladelser, hvilket Louise Halleskov Storgaard – efter min opfattelse – ikke erklærer sig enig med ham i, at man kan konkludere på baggrund af dommen.

Inger Støjberg

/

Niels Henrik Larsen